

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/10/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819010261
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 08. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Antala
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3819010261.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Michala Antalu a sudcov JUDr. Jozefa Janíka a JUDr. Dušana Krč-Šeberu v trestnej veci proti obžalovanému J. J., nar. XX.XX.XXXX v L. nad L., okres L. nad L., trvale bytom X., ul. V. XX/XX, okres J., t. č. na slobode, pre trestný čin prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona a iné, na verejnom zasadnutí konanom v Trenčíne dňa 19. augusta 2021, prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza dňa 04. novembra 2019 pod sp. zn. 2T/44/2019 a jednomyseľne takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku sa odvolanie prokurátora z a m i e t a, pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 04. novembra 2019 pod sp. zn. 2T/44/2019, na podklade podanej obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza zo dňa 10. apríla 2019 pod č. k. 2Pv 312/16/3307-61, doručenej okresnému súdu dňa 11. apríla 2019 bol obžalovaný J. J., nar. XX.XX.XXXX uznaný za vinného zo spáchania trestného činu prečinu výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

dňa 27.12.2015 v čase okolo 05.30 hod. v obci G. Y., na ulici D., na verejnom parkovisku pred spoločnosťou Y., a. s., sa zapojil do prebiehajúceho incidentu medzi tam zúčastnenými osobami s úmyslom tento incident prerušiť, avšak vzápätí udrel zovretou päšťou E. L., nar. XX.X.XXXX do oblasti tváre a následne počas pokračujúceho konfliktu tohto minimálne jedenkrát kopol do zadnej časti tela.

Za tento trestný čin bol obžalovaný J. J. odsúdený nasledovne:

Podľa § 364 odsek 1, § 42 odsek 1 /správne bolo uviesť aj podľa zásad uvedených v § 41 odsek 1)/, § 38 odsek 4 (správne bolo tiež uviesť odsek 2 a odsek 8), § 37 písm. h) Tr. zákona na súhrnný trestu odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 49 odsek 1 písm. a) a § 50 odsek 1 Tr. zákona podmienene odložený na skúšobnú dobu 36 (tridsaťšesť) mesiacov.

Podľa § 61 odsek 2, odsek 3, § 42 odsek 1 Tr. zákona aj na súhrnný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidla každého druhu na 6 (šesť) rokov.

Podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona súd zároveň zrušil právoplatné výroky o trestoch, ktoré boli uložené obžalovanému J. J. rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2T/5/2017 zo dňa 08.03.2017, právoplatným dňa 08.03.2017, ako i všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

V adhéznom konaní, t. j. v konaní o náhrade škody okresný súd rozhodol výrokom podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku, ktorým odkázal poškodených E. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom X. XXX,

okres J., Sociálnu poisťovňu, pobočka J. L., F. XXX/XX, XXX XX J. L. a Y., a. s., Krajská pobočka V., J. XXXX, XXX XX V., IČO: XX XXX XXX s nárokmi na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní podal odvolanie iba prokurátor Okresnej prokuratúry Prievidza v neprospech obžalovaného, a to proti výrokom o vine a treste. V písomnom odôvodnení poukázal na to, že sa s argumentmi, ktorými odôvodnil okresný súd skutočnosť, že obžalovaného neuznal za vinného zo spáchania žalovaného prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písm. c) Tr. zákona stotožniť nemohol. Prokurátor v tejto súvislosti poukázal na svedeckú výpoveď poškodeného L. a obsah podaného znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva, odvetvia chirurgie, ktoré dôkazy tak ako ich podrobnejšie popísal, podľa jeho názoru dostatočne preukazujú, že obžalovaný spôsobil sám všetky zranenia poškodenému a teda obžalovaný má niesť zodpovednosť aj za spáchanie citovaného žalovaného prečinu. Okresný súd však podľa jeho názoru dostatočne nevenoval pozornosť týmto dvom uvádzaným dôkazom. V kontexte namietaného právneho posúdenia je potom aj uložený súhrnný podmienený trest odňatia slobody neprimerane miernym a obžalovanému by mal byť po uznaní viny v celom rozsahu podľa obžaloby uložený nepodmienečný súhrnný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby podľa najprísnejšej sa zbiehajúcej skutkovej podstaty, t. j. podľa § 156 odsek 3 Tr. zákona, so zaradením na jeho výkon podľa § 48 odsek 2 písm. a) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Iba takto uložený súhrnný trest podľa názoru prokurátora je spôsobilý naplniť účel trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona. Prokurátor preto navrhol, aby odvolací Krajský súd v Trenčíne podľa § 321 odsek 1 písm. b) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a aby podľa § 322 odsek 1 Tr. poriadku vec vrátil prvostupňovému okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný sa prostredníctvom obhajcu písomne k písomne odôvodnenému odvolaniu prokurátora vyjadril tak, že jeho odvolanie považuje za nedôvodné. Podľa jeho názoru okresný súd na základe vykonaných rozsiahlych dôkazov dospel k správneému záveru o tom, že on poškodenému žiadnu ťažkú ujmu nespôsobil. V konaní sa vyskytli totiž pochybnosti o tejto skutočnosti, pretože poškodeného napadli v inkriminovanom čase viaceré osoby (K. L. a H. L.), čo vyplynulo zo svedeckých výpovedí Y. Y. a H. J. a vznikli teda pochybnosti o tom, ktorá osoba konkrétne spôsobilá zranenia poškodenému a tým aj jeho ťažkú ujmu na zdraví. Preto navrhol, aby bolo odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietnuté.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho krajského súdu, ktoré sa konalo za splnenia všetkých procesných podmienok v neprítomnosti obžalovaného a splnomocnených zástupcov dvoch poškodených právnických osôb (Sociálna poisťovňa a VŠZP, a. s.), prokurátorka krajskej prokuratúry v rámci konečného návrhu uviedla, že sa stotožnila s odvolaním podriadeného prokurátora, ako aj s písomným odôvodnením jeho odvolania s tým rozdielom, že navrhla, aby odvolací súd po zrušení napadnutého rozsudku v celom rozsahu, sám uznal obžalovaného za vinného zo spáchania oboch predmetných žalovaných prečinov a uložil mu súhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody pri dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby podľa najprísnejšej sa zbiehajúcej skutkovej podstaty trestného činu, so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a výrok o škode ponechala na úvahe odvolacieho súdu.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí odvolacieho krajského súdu právom konečného návrhu uviedol, že sa pridrižiava obsahu ich písomného vyjadrenia k písomne odôvodnenému odvolaniu prokurátora a navrhol, aby odvolací súd jeho odvolanie ako nedôvodné podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Podľa § 317 odseku 1 Tr. poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 odseku 1 Tr. poriadku alebo nezruší rozsudok podľa § 316 odseku 3 Tr. poriadku, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 odseku 1 Tr. poriadku.

Krajský súd, ako odvolací súd preskúmal z podnetu podaného odvolania prokurátora v neprospech obžalovaného, ktoré bolo podané oprávnenou osobou, včas a na správnom mieste napadnutý rozsudok v intenciách § 317 odseku 1 Tr. poriadku, pričom zistil, že vo vzťahu k rozhodovaniu o vine, v záujme náležitého zistenia skutkového stavu veci prvostupňový okresný súd vykonal všetky dostupné a

potrebné dôkazy, ktoré správne vyhodnotil zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti tak, ako mu to ukladá ustanovenie § 2 odseku 12 Tr. poriadku, a na základe toho dospel k správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom, ktoré v súlade s ustanovením § 168 odseku 1 Tr. poriadku aj podrobne a vecne správne v napadnutom rozsudku odôvodnil. So zreteľom na vykonané dôkazy, na ktoré podrobne poukázal v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré na seba nadväzujú, navzájom sa podporujú a dopĺňajú, nemal ani odvolací súd pochybnosti o vierohodnosti a správnosti skutkových zistení, ale i záverov prvostupňového okresného súdu vo vzťahu k právnemu posúdeniu konania obžalovaného. Obžalovaný aj napriek tomu, že sčasti nepoprel svoju účasť na predmetnom incidente, ale poprel, že by on svojim konaním spôsobil ťažkú ujmu na zdraví poškodenému E. L., je usvedčovaný zo spáchania žalovaného skutku tak, ako ho okresný súd aj podľa odvolacieho krajského súdu správne ustálil bez narušenia jeho skutkovej totožnosti oproti obžalobe nielen svedeckou výpoveďou samotného poškodeného E. L., ale podporne aj svedeckými výpoveďami Y. Y., H. L., K. L. a H. J., podporne a sčasti tiež obsahom podaného znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvia chirurgie H. L. a podporne tiež relevantnými listinnými dôkazmi. Okresný súd v podrobnostiach uvedených v odôvodnení napadnutého rozsudku. Skutočnosť, že prvostupňový okresný súd vykonané dôkazy na hlavnom pojednávaní vyhodnotil v diametrálnom rozpore s ich hodnotením nielen podľa obžalovaného, ale predovšetkým podľa prokurátora nie je pochybením, pretože prvostupňový okresný súd všetky dôkazy, ktoré boli ním vykonané na hlavnom pojednávaní zákonným spôsobom vyhodnotil presvedčivo, bez relevantného rozporu s ustanovením § 2 odsek 10, odsek 12 Tr. poriadku a v princípe taktiež bez akýchkoľvek rozumových pochybností.

Pokiaľ ide o právne posúdenie konania obžalovaného, aj tu súd prvého stupňa taktiež postupoval v súlade so zákonom, keď jeho konanie po právnej stránke, po zákonnej a primeranej úprave žalovaného skutku v súlade s vykonanými dôkazmi a ich správnym a zákonným vyhodnotením na hlavnom pojednávaní, správne potom posúdil len ako žalovaný prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písm. a) Tr. zákona, pretože obžalovaný svojim konaním kumulatívne naplnil všetky štyri formálne znaky tejto skutkovej podstaty trestného činu a súčasne bol naplnený aj jeho potrebný materiálny korektív podľa § 10 odsek 2 Tr. zákona. Obžalovaný z hľadiska veku spĺňal podmienky trestnej zodpovednosti jednoznačne ako dospelý páchatel trestného činu a v konaní neboli zistené žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by preukazovali, že obžalovaný bol v inkriminovanom čase nepríčetným či konal v stave zmenšenej príčetnosti. Naplnený bol aj objektív útokov tohto prečinu - záujem verejnosti na tom, aby nedochádzalo k prejavom, ktoré narúšajú pokojné občianske spolunažívanie, bez akýchkoľvek násilností a vulgárnych verbálnych prejavov a ohrozeniu mravnosti a splnená bola aj jeho subjektívna stránka, t. j. priamy úmysel (dolus directus). Z obsahu žalovaného skutku tak, ako je popísaný v skutkovej časti napadnutého rozsudku nepochybne vyplýva aj naplnenie objektívnej stránky predmetného prečinu. Aj napriek tomu, že sa prokurátor podaným odvolaním fakticky domáhal uznania viny obžalovaného aj zo spáchania v jednočinnom súbehu prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písm. c) Tr. zákona, aj podľa názoru odvolacieho súdu na podklade vykonaných podrobných dôkazov nebol dostatočný podklad pre vyslovenie nepochybnej viny obžalovaného J. J. aj zo spáchania tohto prečinu, pretože nebolo bez rozumových pochybností jednoznačne dokázané, že konštatované zranenia, ktoré poškodený E. L. v inkriminovanom čase a na inkriminovanom mieste utrpel, boli spôsobené výlučne iba konaním obžalovaného a nie aj inými, tam prítomnými ďalšími osobami, keď bolo na druhej strane preukázané, že fyzicky poškodeného napadli aj ďalšie osoby tak, ako sa podrobne konštatuje v odôvodnení napadnutého rozsudku okresného súdu. Prvostupňový okresný súd v dostatočnej miere, zrozumiteľne a akceptovateľne vysvetlil svoj záver o nenaplnení objektívnej stránky predmetného žalovaného prečinu ublíženia na zdraví obžalovaným. Preto odvolacie námietky prokurátora, aj s poukazom na platnú zásadu trestného konania, „in dubio pro reo“, t. j. „v pochybnostiach v prospech obžalovaného“ v tomto smere preto nebolo možné uznať.

Pri ukladaní trestu prvostupňový okresný súd správne prihliadol na všetky skutočnosti a zásady podľa § 34 odseku 1 až 4 Tr. zákona dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, existujúce priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy. Prvostupňový okresný súd nepochybil, keď dospel k záveru o neexistencii poľahčujúcich (§ 36 Tr. zákona) a o jednej existencii priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. h) Tr. zákona (spáchanie viacerých trestných činov) a správne pritom použil aj ustanovenie § 38 odsek 4 a § 42 odsek 1 Tr. zákona. Správne tiež aplikoval ustanovenia § 38 odsek 2 a odsek 8, 41 odsek 1 Tr. zákona, aj keď formálne nebol dôsledný a tieto neuviedol aj vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku, čo ale

nebolo dôvodom pre nevyhnutnú nápravu v odvolacom konaní. Súd prvého stupňa potom tiež správne obžalovanému uložil súhrnný trest odňatia slobody podľa najprísnejšej zbiehajúcej sa skutkovej podstaty trestného činu podľa § 364 odsek 1 Tr. zákona, u ktorej správne upravil dolnú hranicu trestnej sadzby z 0 na 1 rok. Správne potom obžalovanému uložil potom súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 15 (pätnásť) mesiacov, pri dolnej hranici a správne výkon trestu odňatia slobody obžalovanému podmienene odložil na primeranú skúšobnú dobu 36 mesiacov v strede zákonného rozpätia (1 až 5 rokov). Správne a zákonne tiež uložil obžalovanému aj predmetný trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá každého druhu, ktorý už bol pôvodne uložený v dotknutom rozsudku Okresného súdu Partizánske pod sp. zn. 2T/5/2017 a rovnako správne a zákonne tiež rozhodol výrokom podľa § 42 odsek 2 Tr. zákona. Takto súdom prvého stupňa uložený výchovný podmienený súhrnný trest odňatia slobody je aj podľa názoru odvolacieho súdu trestom primeraným a zákonným a to aj z hľadiska očakávaného účelu trestu podľa § 34 odsek 1, odsek 4 Tr. zákona, t. j. dosiahnutia individuálno-preventívneho a s ním spojeného generálno-preventívneho účinku. Takto uložený trest obžalovanému je dostatočným na zabránenie ďalšej jeho protiprávnej činnosti, dostatočnou výstrahou pre potencionálnych páchatel'ov (najmä takýchto) trestných činov a uložený trest v napadnutom rozsudku vyjadruje aj primerané morálne odsúdenie konania obžalovaného spoločnosťou. Preto odvolacie námietky prokurátora aj v tomto smere, o neprimeranej prísnosti takto uloženého trestu nemožno uznať a to aj s poukazom o nedôvodnom právnom posúdení konania obžalovaného za spáchanie predmetného žalovaného prečinu ublíženia na zdraví.

Pre úplnosť odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa nepochybil ani v tom, keď v rámci spojeného adhézneho konania výrokom o náhrade škody všetkých poškodených osôb, konštatovaných v tomto výroku napadnutého rozsudku, odkázal podľa § 288 odsek 1 Tr. poriadku s nárokom na náhradu škody na civilný proces. Stojí pritom za zmienku, že tento výrok nebol ani napadnutý odvolaním nielen prokurátora, ale ani odvolaním žiadnej inej oprávnenej osoby a preto by odvolací krajský súd ani nemohol tento výrok akýmkoľvek zákonným spôsobom revidovať.

Vzhľadom na uvedené i skutočnosť, že napadnutý rozsudok je vecne správny, presvedčivý, nevykazujúci prvky arbitrárnosti a zákonný vo všetkých jeho výrokoch a odvolanie prokurátora je nedôvodné, odvolací súd rozhodol tak, že podľa § 319 Tr. poriadku ho zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.